

MAAR IS DIT FOTOGRAFIE?

Maar is dit fotografie? Dat is de hamvraag die de meeste bezoekers van de tentoonstelling 'The Gods Must Be Crazy - Part Photography' in De Directeurswoning in Roeselare zich wellicht stellen. Bij het aanschouwen van bolvormige objecten uitgestald op twee tafels, een gigantische printmachine waaruit een afbeelding van een Samurai zwaard tevoorschijn komt, een piepschuimen toegangspoort en een verzameling alledaagse, vrolijk gekleurde voorwerpen keurig gerangschikt op de grond is de link even zoek. Moet je de vilten EXIT-poort volgen en je zo snel mogelijk uit de voeten maken? Juist niet, de werken dagen je immers uit om de werkelijkheid anders te bekijken.

Thierry Vandenbussche, eigenaar van STILLL Gallery en curator van de expo, heeft een grote interesse in onconventionele manipulaties binnen de fotografie die de grenzen doen vervagen en de bezoeker de vraag doen stellen of men hier niet in de eerste plaats kijkt naar een sculptuur, schilderij, performance, wandtapijt, video of installatie? Voor de tentoonstelling selecteerde Vandenbussche zowel kunstenaars die vast verbonden zijn aan de galerij, artiesten met wie hij al eerder had samengewerkt, en jonge kunstenaars die hij nog maar recent in het visier heeft, maar die meteen een grote indruk nalieten.

Voor bezoekers die de film 'The Gods Must Be Crazy' nog niet gezien hebben, is de titel wat vaag. De introductietekst brengt echter verduidelijking. De film dateert uit de jaren '80 van de vorige eeuw. Wanneer een flesje cola terechtkomt op het terrein van enkele bosjesmannen (alias: de San), ontstaat er een clash tussen de moderne, westerse maatschappij en de meer "primitieve" sfeer van de San. Het vrijelijk doorbreken van de codes en de (on)bewuste introspectie vormen de rode draad van de expo. *"De tentoonstelling gaat over de grens tussen verschillende visies en hoe die elkaar kunnen beïnvloeden,"* vertelt Vandenbussche.

"Waar wij hier in geïnteresseerd zijn is fotografie die we zouden kunnen klasseren onder zelfbewuste fotografie, en die we ervaren als doordacht, gevoed met inhoud. Een beeld dat om zo veel redenen is geproduceerd en zo veel lagen in zich heeft dat het zich los trekt van de enorme bulk van vaak banalere niet-zelfbewuste beelden," zegt de curator.

Op de gelijkvloerse verdieping tref je installaties/sculpturen die geworteld zijn in performances. Zo geniet Ria Pacquéé van haar intense, rituele wandelingen door de straten van de stad waarbij ze banale, bolvormige voorwerpen (van biljartballen en wereldbollen tot knikkers en springballen) verzamelt, om vervolgens wat te rusten. Er gaat een fascinatie uit van de pleroma, de perfecte vorm, door haar grote diversiteit aan vormen en kleuren. Door de isolatie en etalage van deze voorwerpen op twee houten tafels krijgt het geheel iets wonderlijk. Naast Pacquéé's verfijnde installatie, bots je op het hermetisch werk van Emmeline de Mooij. [...]

De non-actie wordt vervolgens doorgetrokken in werk van Dries Segers die in zijn 'undecided photographs' afdrukken maakt van beschimmelde filmrolletjes, zonder zelf als auteur ook maar een ingreep te doen. In de gepresenteerde installaties van Katrin Kamrau blijft zijzelf als fotograaf ook aan de zijlijn staan. Via *found footage* uitgezet op zes houten frames toont ze ons op vermakelijke wijze zes pijlers die voor haar in de fotografie belangrijk zijn, namelijk de tijd, het licht, het subject, het object, het observeren en de dominante blik.

[...]

“Als luizen in de pels van het medium fotografie zoeken sommige kunstenaars naar een nieuwe taal om een boodschap te formuleren die beantwoordt aan de hedendaagse percepties,” zegt Vandenbussche. Zijn visie zorgt ervoor dat we hem graag op onze radar houden, alsook de kunstenaars die hij keer op keer selecteert.

Patrick Carpentier, David De beyter, Ode de Kort, Emmeline de Mooij, Liesbet Gruppig, Katrin Kamrau, Jan Kempenaers, Thomas Min, Ria Pacquée, Dries Segers en Sarah Van Marcke, 'The Gods Must Be Crazy - Part Photography' tot 10 januari in de Directeurswoning, Hendrik Consciencestraat 10, Roeselare. Open wo-zo van 14-18 u. www.dedirecteurswoning.be

Dit artikel is geschreven door Sofie Crabbé en verschenen in H ART, 23.12.2015